

Tabloul

Nicu Hăloiu

Tabloul

...

Ai plecat și mi-ai lăsat lumina blândă din privire,
Pe care am ascuns-o-n suflet să te pot vedea oricând,
Iar dacă-mi este dor de tine, adus de vreo amintire,
Lumina ce mi-ai lăsat-o mi te arată într-un gând!

...

O, ce vremuri minunate au fost pentru amândoi,
Era precum o sărbătoare pentru noi fiecă zi,
Mi se părea că cerul însuși ne privea atunci pe noi
Și ție-ți dăruia lumină, iar mie, numai bucurii!

...

Tu mi-ai fost acea făclie ce m-a luminat pe drum,
Fără tine-ntreaga viață mi s-a schimbat într-un deșert,
O, cum te-aș îmbrățișa să simt dulcele-ți parfum,
Dar mă mulțumesc cu chipu-ți din acest tablou inert!

...

Eu știu acum că viața scurtă ți-a fost searbădă și goală
Și spun cu durere-n suflet că aș da timpul înapoi,
Să mai trăim vremea aceea ca o minunată școală
Când credeam că cerul însuși ne privește pe-amândoi!